Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0142

Flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627 (COM(2019)0619 — C9-0188/2019 — 2019/0272(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 506/38)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0619),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0188/2019),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0149/2020),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2019)0272

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/… om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

---

[1] EUT C …
[2] Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2021.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ([3]) er at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

(2) Med Rådets afgørelse 98/392/EF ([4]) har Unionen godkendt De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, som indeholder principper og regler for bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.

(3) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ([5]) (»konventionen«).

(4) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (»ICCAT«), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 21. ekstraordinære møde i 2018 henstilling 18-02 om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (»forvaltningsplanen«). I forvaltningsplanen følges opfordringen fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS) til ICCAT om at udarbejde en flerårig forvaltningsplan for bestanden i 2018, da bestandens nuværende situation øjensynligt ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun (henstilling 17-17 om ændring af henstilling 14-04)***, men uden at svække de eksisterende overvågnings- og kontrolforanstaltninger***.

(5) Henstilling 18-02 ophæver henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04 om en genopretningsplan for almindelig tun, der blev gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 ([6]).

(6) På sit 26. ordinære møde i 2019 vedtog ICCAT henstilling 19-04 om ændring af den flerårige forvaltningsplan, der blev fastlagt ved henstilling 18-02. ICCAT-henstilling 19-04 ophæver og erstatter henstilling 18-02. Henstilling bør 19-04 gennemføres i EU-retten ved denne forordning.

(7) Følgende henstillinger fra ICCAT bør ***også*** gennemføres helt eller delvist ved denne forordning, for så vidt det er relevant: 06-07 ([7]), 18-10 ([8]), 96-14 ([9]), 13-13 ([10]) og 16-15 ([11]).

(8) Den holdning, som Unionen indtager i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, skal baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig målsætningen om gradvis genopretning og opretholdelse af populationerne af fiskebestande over et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, samt målsætningen om at sikre de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter. Ifølge SCRS' rapport fra 2018 ([12]) er fangster af almindelig tun ved en fiskeridødelighed på $F_{0,1}$ i overensstemmelse med en fiskedødelighed, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (F_{msy}). Biomassen for bestanden anses for at være på et niveau, der kan give et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). $B_{0,1}$ svinger fra at ligge over dette niveau for middel og lave rekrutteringsniveau, mens det for det høje niveau ligger under dette niveau.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

([4]) Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

([5]) International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

([7]) ICCAT-henstilling om opdræt af almindelig tun.

([8]) ICCAT-henstilling om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet.

([9]) ICCAT-henstilling om overholdelse i forbindelse med fiskeri efter almindelig tun og nordatlantisk sværdfisk.

([10]) ICCAT-henstilling om indførelse af et ICCAT-register over fiskerfartøjer med en længde overalt på over 20 meter, der har tilladelse til at drive fiskeri i ICCAT-konventionsområdet.

([11]) ICCAT-henstilling om omladning.

([12]) Rapport fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS), Madrid 1.-5. oktober 2018.

Onsdag den 28. april 2021

(9) Forvaltningsplanen tager hensyn til kendetegnene ved de forskellige redskabstyper og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af forvaltningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne ▌ fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, ***navnlig*** redskaber og teknikker, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.

(10) Der bør tages hensyn til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeris særlige kendetegn og behov. Ud over de relevante bestemmelser i ICCAT-henstilling 19-04, som fjerner hindringer for deltagelse i fiskeri efter almindelig tun for fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, bør medlemsstaterne gøre en yderligere indsats for at sikre en retfærdig og gennemsigtig fordeling af fiskerimulighederne mellem flåder af fartøjer til fiskeri af mindre omfang, ikkeindustrielle flåder og større flåder i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

(11) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik overholdes, er der på EU-plan vedtaget lovgivning, i henhold til hvilken der oprettes en ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, som også omfatter bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ([13]), hvorved der oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse med en overordnet og integreret strategi, som skal sikre overholdelse af alle reglerne i den fælles fiskeripolitik. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 ([14]) fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ([15]) oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Disse forordninger indeholder allerede bestemmelser, f.eks. fiskerilicenser og -tilladelser samt visse bestemmelser om fartøjsovervågningssystemer, som omfatter en række af de foranstaltninger, der er indeholdt i ICCAT-henstilling ***19-04***. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage disse bestemmelser i denne forordning.

(12) Forordning (EU) nr. 1380/2013 indfører begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse. ICCAT-konceptet for mindstestørrelse bør gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for at sikre konsekvens.

(13) Ifølge ICCAT-henstilling ***19-04*** skal almindelig tun, som er fanget og er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, smides ud, og det samme gælder for fangst af almindelig tun, som overskrider de grænser for bifangster, der er fastsat i deres årlige fiskeriplaner. Med henblik på Unionens opfyldelse af sine internationale forpligtelser i henhold til ICCAT fastsætter artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 ([16]) undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastlagt i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse af bestemmelserne i ICCAT-henstilling ***19-04***, der fastlægger kravet om udsmidning af almindelig tun om bord på fartøjer, der overskrider deres tildelte kvote eller den højest tilladte bifangst. Anvendelsesområdet for denne delegerede forordning omfatter fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri. Denne forordning behøver derfor ikke omfatte sådanne forpligtelser til udsmid og frigivelse og vil således ikke berøre de tilsvarende bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/98.

(14) På det årlige møde i 2018 anerkendte konventionens kontraherende parter behovet for at styrke kontrollen med visse aktiviteter vedrørende almindelig tun. Til dette formål blev det på det årlige møde i 2018 aftalt, at konventionens kontraherende parter med ansvar for akvakulturbrug skal sikre fuld sporbarhed for aktiviteter i forbindelse med anbringelse i bur og skal foretage stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse.

([13]) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

([14]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

([15]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

([16]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

(15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 ([17]) indeholder bestemmelser om et elektronisk fangstdokument for almindelig tun (»eBCD«), som gennemfører ICCAT-henstilling 09-11 om ændring af henstilling 08-12. Henstilling 17-09 og 11-20 om anvendelse af eBCD er for nylig blevet ophævet ved henstilling 18-12 og 18-13. Forordning (EU) nr. 640/2010 er derfor blevet forældet, og Kommissionen ***har foreslået*** at vedtage en ny forordning om gennemførelse af ICCAT's seneste bestemmelser om eBCD. Følgelig bør der i denne forordning ikke henvises til forordning (EU) nr. 640/2010, men mere generelt til det dokumentationsprogram for fangst, der anbefales af ICCAT.

(16) Eftersom nogle af ICCAT's henstillinger ændres hyppigt af de kontraherende parter i ICCAT og må forventes at blive ændret yderligere i fremtiden for hurtigt at indarbejde fremtidige ICCAT-henstillinger om ændring eller supplering af ICCAT-forvaltningsplanen i EU-retten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen med hensyn til følgende aspekter: frister for indberetning af oplysninger og fangstperioder, ***undtagelser fra forbuddet mod overførsel af ubrugte kvoter,*** bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, procentdele og parametre, oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, nationale og regionale observatørers opgaver, begrundelser for at afvise at godkende overførslen af fisk, årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([18]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(17) Kommissionen, der repræsenterer Unionen på ICCAT-møderne, tilslutter sig årligt en række rent tekniske bestemmelser i ICCAT-henstillinger, navnlig vedrørende kapacitetsbegrænsninger, logbogskrav, fangstopgørelsesformularer, omladnings- eller overførselsopgørelser, minimumsoplysninger til fiskeritilladelser, minimumsantal fiskerfartøjer i forhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, specifikationer for kontrol- og observatørordningen, standarder for videooptagelse, protokol om frisætning af fisk, standarder for håndtering af døde fisk, meddelelser om anbringelse i bur eller standarder for fartøjsovervågningssystemer, der gennemføres ved bilag I-XV til denne forordning. Kommissionen bør have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der ændrer eller udbygger bilag I-XV i overensstemmelse med de ændrede eller udbyggede ICCAT-henstillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(18) ICCAT-henstillinger om fiskeri af almindelig tun (aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel fra en periode til en anden) er meget dynamiske. Der udvikles hele tiden nye teknologier til at kontrollere og forvalte fiskeriet (f.eks. stereokameraer og alternative metoder), som skal anvendes på samme måde af medlemsstaterne. Der skal ligeledes udvikles driftsprocedurer, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe medlemsstaterne med at overholde ICCAT's bestemmelser som fastsat i denne forordning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår detaljerede regler for overførsel af levende almindelig tun, overførselsaktiviteter og anbringelse i bur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([19]).

(19) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning, bør ikke berøre gennemførelsen af ICCAT's fremtidige henstillinger i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

([18]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 28. april 2021

(20) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet forvaltningsplan for almindelig tun, bør bestemmelserne vedrørende almindelig tun i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 ([20]) og (EU) 2019/833 ([21]) udgå. Med hensyn til artikel 43 i forordning (EU) 2017/2107 er den del, der svarer til sværdfisk i Middelhavet, medtaget i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 ([22]). Visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 ([23]) bør også udgå. Forordning (EF) 1936/2001, (EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(21) ICCAT-henstilling 18-02 ophævede henstilling 17-07, da bestandens situation ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun, der blev indført ved denne henstilling. Forordning (EU) 2016/1627, som gennemførte denne genopretningsplan, bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der almindelige bestemmelser om EU's ensartede og effektive gennemførelse af den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun (Thunnus thynnus) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet som vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (»ICCAT«).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

a) EU-fiskerfartøjer og EU-fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som:

— fanger almindelig tun i konventionsområdet og

— foretager omladninger af eller om bord medbringer, herunder uden for ICCAT-konventionsområdet, almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet

b) akvakulturbrug i Unionen

c) tredjelandsfiskerfartøjer og tredjelandsfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som opererer i EU-farvande og fanger almindelig tun i konventionsområdet

d) tredjelandsfartøjer, som inspiceres i medlemsstaternes havne, og som om bord medbringer almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet, eller fiskerivarer, der stammer fra almindelig tun, som er fanget i EU-farvande, og som ikke tidligere er blevet landet eller omladet i en havn.

Artikel 3

Mål

Målet med denne forordning er ***at gennemføre den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun som vedtaget af ICCAT, der sigter mod*** at opretholde en biomasse for almindelig tun over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1).

([23]) Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

Artikel 4

Forholdet til andre EU-retsakter

Medmindre andet er anført i denne forordning, finder forordningens bestemmelser anvendelse, uden at dette berører andre EU-retsakter vedrørende fiskerisektoren, navnlig:

1) forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

2) forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ([24]) om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder

4) forordning (EU) 2017/2107 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/1241 ([25]) om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ICCAT«: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

2) »konventionen«: den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet

3) »fiskerfartøj«: ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe

4) »levende almindelig tun«: almindelig tun, der holdes i live i en bestemt periode i et faststående tunfiskenet eller overføres levende til et akvakulturbrug ▌

5) »SCRS«: ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik

6) »rekreativt fiskeri«: ikkekommercielt fiskeri, der udnytter havets biologiske ressourcer ▌

7) »sportsfiskeri«: ikkeerhvervsmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn

8) »bugserfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure

9) »fabriksskib«: et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning

10) »hjælpefartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskenet til en udpeget havn og/eller til et fabriksskib

---

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

Onsdag den 28. april 2021

11) »faststående tunfiskenet«: et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes

12) »snurpenot«: omkredsende net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den

13) »anbringelse i bur«: flytning af levende almindelig tun ***fra et transportbur eller et faststående tunfiskenet til opdræts- eller opfedningsbure***

14) »fangstfartøj«: et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun

15) »akvakulturbrug«: et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer. Et akvakulturbrug kan have flere opdrætssteder, som alle er defineret ved geografiske koordinater med en klar definition af længdegrad og breddegrad for hvert punkt på polygonen

16) »opdræt« eller »opfedning«: anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfedning og forøgelse af deres samlede biomasse

17) »høst«: slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskenet

18) »stereokamera«: et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder med det formål at måle fiskens længde ***og bidrage til at forfine antallet og vægten af almindelig tun***

19) »fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang«: et fangstfartøj med mindst tre af følgende fem karakteristika:

    a) længde overalt <12 m

    b) fartøjet fisker udelukkende i dets flagmedlemsstats territorialfarvande

    c) fangstrejser har en varighed på under 24 timer

    d) besætningen udgøres af højst fire personer, eller

    e) fartøjet fisker ved brug af fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning

20) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle, der er fastsat på forhånd

21) »fiske aktivt«: et fangstfartøjs målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode

22) »BCD«: et fangstdokument for almindelig tun

23) »eBCD«: et elektronisk fangstdokument for almindelig tun

24) »konventionsområde«: det geografiske område, der er fastsat i konventionens artikel 1

25) »omladning«: overførsel af hele eller en del af fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes dog ikke som omladning

26) »kontroloverførsel«: yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres

27) »kontrolkamera«: et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er omhandlet i denne forordning

28) »CPC«: kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer

29) »stort pelagisk langlinefartøj«: et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 meter

30) »overførsel«: enhver overførsel af

a) levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur

b) levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur

c) et bur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd

d) ***et bur med*** levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet ***og levende almindelig tun mellem*** forskellige bure i det akvakulturbrug

e) levende almindelig tun fra et faststående tunfiskenet til et transportbur, uanset om en bugserbåd er til stede

31) »operatør« en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter

32) »redskabsgruppe«: en gruppe fiskerfartøjer, der anvender de samme redskaber, for hvilke der er tildelt en gruppekvote

33) »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet***; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen***

34) »ansvarlig medlemsstat«: flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget henhører.

KAPITEL II

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 6

Betingelser for fiskeriforvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskenets fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne omfatter fastsættelse af individuelle kvoter for deres fangstfartøjer på over 24 meter, som er opført på den liste over godkendte fartøjer, der er omhandlet i artikel 26.

2. Medlemsstaterne kræver, at fangstfartøjer øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes at være opbrugt, i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

3. Befragtning til fiskeri efter almindelig tun er ikke tilladt.

Artikel 7

Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun

▌

1. ▌ Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun ***fra tidligere års fangst inden for et akvakulturbrug*** kan ***kun*** tillades, hvis et skærpet kontrolsystem er udviklet og meddelt af ***medlemsstaten til*** Kommissionen ▌. Dette system skal være en integreret del af medlemsstatens inspektionsplan, jf. artikel 13, og skal mindst omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel ▌ 53 ***og 61***.

2. Inden starten af en fangstperiode sikrer medlemsstater med ansvar for akvakulturbrug, at der foretages en grundig vurdering af levende almindelig tun, der overføres efter bulk-høst i akvakulturbrug under deres jurisdiktion. Til dette formål overføres alle levende almindelig tun, der ***ikke*** er blevet overført i det fangstår, hvor bulk-høst foretages i akvakulturbrug, til andre bure ved brug af stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, jf. artikel 51. Fuldt dokumenteret sporbarhed sikres til enhver tid. Overførsel af almindelig tun i år, hvor der ikke blev foretaget ***bulk***-høst, kontrolleres årligt ved at ***anvende*** den samme procedure på ***passende stikprøver*** baseret på risikovurdering.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om indførelse af et skærpet kontrolsystem for overførsel af levende almindelig tun. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 8

Overførsel af ubrugte kvoter

Overførsel af ubrugte kvoter er ikke tilladt.

Artikel 9

Overførsler af kvoter

1. Overførsler af kvoter mellem Unionen og de øvrige CPC'er kan kun ske efter forudgående tilladelse fra de berørte medlemsstater og/eller CPC'er. Kommissionen meddeler overførslen af kvoter til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før selve overførslen.

2. Overførsel af kvoter inden for redskabsgrupper, kvoter for bifangster og individuelle kvoter for hver medlemsstat er tilladt, såfremt den eller de berørte medlemsstater på forhånd underretter Kommissionen om sådanne overførsler, således at Kommissionen kan underrette ICCAT's sekretariat, inden overførslen træder i kraft.

Artikel 10

Kvotenedsættelser i tilfælde af overfiskeri

Hvis medlemsstaterne overskrider de kvoter, de har fået tildelt, og denne situation ikke kan afhjælpes ved kvoteudveksling i henhold artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder artikel 37 og 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 anvendelse.

Artikel 11

Årlige fiskeriplaner

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig fiskeriplan. Denne plan skal mindst indeholde følgende oplysninger ***for fangstfartøjerne og de faststående tunfiskenet***:

a) kvoter tildelt hver redskabsgruppe, herunder kvoter for bifangster

b) hvor det er relevant, den metode, der er anvendt til at fordele og forvalte kvoter

c) de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter overholdes

d) åbne fangstperioder for hver kategori af redskaber

e) oplysninger om udpegede havne

f) reglerne vedrørende bifangster og

g) antal ***fangstfartøjer***, bortset fra bundtrawlere, på over 24 meter og notfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2. De medlemsstater***, som har*** fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang og har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, ***bestræber sig på at tildele sektorspecifikke kvoter til de pågældende fartøjer*** og angiver en sådan tildeling i deres fiskeriplaner. De angiver også de yderligere foranstaltninger til nøje overvågning af den pågældende flådes kvoteudnyttelse i deres overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner. Medlemsstaterne kan give et andet antal fartøjer tilladelse til fuldt ud at udnytte deres fiskerimuligheder ved hjælp af de parametre, der er omhandlet i stk. 1.

3. Portugal og Spanien kan tildele sektorspecifikke kvoter for stangfartøjer, der fisker i EU-farvandene omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. De sektorspecifikke kvoter medtages i deres årlige fiskeriplaner, og de yderligere foranstaltninger til overvågning af udnyttelsen fastlægges klart i deres årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner.

4. Når medlemsstaterne tildeler sektorspecifikke kvoter i henhold til stk. 2 eller 3, finder minimumskvotekravet på 5 ton som fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder ikke anvendelse.

5. Den pågældende medlemsstat meddeler Kommissionen enhver ændring af den årlige fiskeriplan mindst tre arbejdsdage før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører. Kommissionen meddeler ICCAT's sekretariat ændringen mindst én arbejdsdag før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører.

Artikel 12

Fordeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de ***fordeler*** endvidere de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under særlig hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og ***sørger*** for incitamenter for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 13

Årlige forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten. I denne plan justerer medlemsstaterne antallet af ***fangstfartøjer og faststående tunfiskenet på en sådan måde, at det sikres***, at fiskerikapaciteten modsvarer de fiskerimuligheder, der er tildelt ***fangstfartøjerne og de faststående tunfiskenet*** i den relevante kvoteperiode. Medlemsstaterne justerer fiskerikapaciteten ved hjælp af de parametre, der er fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder. Justeringen af ***Unionens*** fiskerikapacitet for notfartøjer begrænses til en maksimal variation på 20 % i forhold til referencefiskerikapaciteten i 2018.

Artikel 14

Årlige inspektionsplaner

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig inspektionsplan med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes. Medlemsstaterne forelægger deres respektive planer for Kommissionen. Disse planer opstilles i overensstemmelse med:

a) de mål, prioriteter, procedurer og benchmarks for inspektion, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009

b) det nationale kontrolhandlingsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 15

Årlige forvaltningsplaner for opdræt

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for opdræt.

2. I den årlige forvaltningsplan for opdræt sikrer hver medlemsstat, at den samlede inputkapacitet og den samlede opdrætskapacitet modsvarer den skønnede mængde almindelig tun, der er til rådighed for opdræt.

3. Medlemsstaterne begrænser deres tunopdrætskapacitet til den samlede opdrætskapacitet, der er opført i ICCAT's Record of Bluefin Tuna Farming Facilities (register over tunopdrætsfaciliteter) eller godkendt og anmeldt til ICCAT i 2018.

4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i Record of Bluefin Tuna Farming Facilities i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.

5. Hvis en medlemsstat har behov for at øge det maksimale input af fanget vild tun i et eller flere af sine anlæg til tunopdræt, skal denne forhøjelse modsvare de fiskerimuligheder, der er tildelt den pågældende medlemsstat, ***og enhver*** import af levende almindelig tun ***fra en anden medlemsstat eller kontraherende part***.

6. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, sikrer, at forskere, der af SCRS med henblik på forsøg har fået til opgave at identificere vækstrater i opfedningsperioden, har adgang til akvakulturbruget og får bistand til at udføre deres opgaver.

7. Medlemsstaterne forelægger om nødvendigt reviderede forvaltningsplaner for opdræt for Kommissionen senest den 15. maj hvert år.

Artikel 16

Fremsendelse af årlige planer

1. Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen følgende planer:

a) den årlige fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, oprettet i henhold til artikel 11

Onsdag den 28. april 2021

b) den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten oprettet i henhold til artikel 13

c) den årlige inspektionsplan oprettet i henhold til artikel 14 og

d) den årlige forvaltningsplan for opdræt oprettet i henhold til artikel 15.

2. Kommissionen samler de i stk. 1 omhandlede planer og bruger dem til at oprette en årlig EU-plan. Kommissionen sender EU-planen til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.

3. Hvis en medlemsstat ikke indgiver en af de i stk. 1 omhandlede planer til Kommissionen inden for fristen ***i nævnte stykke***, ***kan*** Kommissionen ***beslutte at fremsende EU-planen til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer***. ***Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bestræber Kommissionen sig på at tage hensyn til en af de i stk. 1 omhandlede planer, som er indgivet efter udløbet af fristen i nævnte stykke, men inden udløbet af fristen i stk. 2. Hvis en plan indgivet af en medlemsstat ikke overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner og indeholder en alvorlig fejl, der kan føre til, at ICCAT-Kommissionen ikke godkender den årlige EU-plan, kan Kommissionen beslutte*** at fremsende den ***årlige*** EU-plan til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer. ***Kommissionen underretter hurtigst muligt den pågældende medlemsstat og bestræber sig på at medtage eventuelle reviderede planer indgivet af den pågældende medlemsstat i EU-planen eller i ændringer af EU-planen, forudsat at de overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner.***

KAPITEL III

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 17

Fangstperioder

1. Notfiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 1. juli.

2. Uanset stk. 1 kan Cypern og Grækenland i deres årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører deres flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Middelhav (FAO-fiskeriområde 37.3.1 og 37.3.2) fra den 15. maj til den 1. juli.

3. Uanset stk. 1 kan Kroatien i dets årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører dets flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet med henblik på opdræt (FAO-fiskeriområde 37.2.1) indtil den 15. juli.

4. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den over for Kommissionen godtgør, at nogle af dens notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, på grund af ***vejrforholdene*** ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage i løbet af et år, ***beslutte, at den i stk. 1 omhandlede fangstperiode for individuelle notfartøjer, der er berørt af den pågældende situation, forlænges med det tilsvarende antal mistede dage op til*** ti dage ▌. De perioder, hvor de pågældende fartøjer og alle de involverede fartøjer, hvis der er tale om fælles fiskeri, er uden aktivitet, begrundes behørigt med vejrrapporter og positioner ifølge fartøjsovervågningssystemet.

5. Fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet med store pelagiske langlinefartøjer i perioden fra den 1. januar til den 31. maj.

6. Medlemsstaterne indfører åbne fangstperioder for deres flåder, bortset fra notfartøjer og store pelagiske langlinefartøjer, i deres årlige fiskeriplaner.

Artikel 18

Landingsforpligtelse

Bestemmelserne i dette kapitel gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder eventuelle gældende undtagelser dertil.

Artikel 19

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

1. Det er forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade, overføre, lande, transportere, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg fangster af almindelig tun med en vægt på under 30 kg eller med en længde på under 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt, herunder bifangster og fangster inden for rekreativt fiskeri.

2. Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for følgende fiskerier:

a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer

b) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang efter fersk fisk, og

c) almindelig tun fanget af fartøjer, der fører Kroatiens flag, i Adriaterhavet med henblik på opdræt.

3. Særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.

4. Medlemsstaterne udsteder særlige tilladelser til fartøjer, der fisker i medfør af undtagelserne omhandlet i afsnit 2 og 3 i bilag I. De berørte fartøjer opføres på den liste over fangstfartøjer, der er omhandlet i artikel 26.

5. Fisk under de mindstereferencestørrelser, der er fastsat i denne artikel, som udsmides døde, fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 20

Utilsigtede fangster under mindstereferencestørrelsen

1. Uanset artikel 19, stk. 1, tillades en utilsigtet bifangst på højst 5 % ***med hensyn til antal*** almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 cm og 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun.

2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er fastsat i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.

3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

4. Utilsigtede fangster af almindelig tun under mindstereferencestørrelsen er omfattet af artikel 31, 33, 34 og 35.

Artikel 21

Bifangster

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan.

2. Omfanget af tilladte bifangster, som ikke må udgøre mere end 20 % af de samlede fangster om bord ved afslutningen af hver fangstrejse, og den metode, der anvendes til at beregne disse bifangster i forhold til den samlede fangst om bord, skal være klart fastlagt i den årlige fiskeriplan ***som*** omhandlet i artikel 11. Procentdelen af bifangster kan beregnes i vægt eller antal individer. Beregningen i antal individer foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Niveauet for tilladte bifangster for flåden af fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, kan beregnes på årsbasis.

3. Alle bifangster af død almindelig tun, der opbevares om bord eller udsmides, trækkes fra flagmedlemsstatens kvote, registreres og indberettes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 31 og 32.

4. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

5. Hvis den samlede kvote, der er tildelt en medlemsstat, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for ***fartøjer, der fører dens flag,*** at fange almindelig tun, og ***den pågældende medlemsstat*** træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, slippes fri. ***Hvis den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for fartøjer, der fører flaget for medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, at fange almindelig tun, og de pågældende medlemsstater*** træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, slippes fri. I ***disse*** tilfælde er forarbejdning og afsætning af død almindelig tun forbudt, og alle

fangster registreres. Medlemsstaterne indberetter årligt oplysningerne om mængderne af sådanne bifangster af død almindelig tun til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

6. Fartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, holder enhver mængde almindelig tun, der opbevares om bord, tydeligt adskilt fra andre arter, for at give kontrolmyndighederne mulighed for at overvåge overholdelsen af denne artikel. Disse bifangster kan markedsføres, i det omfang de ledsages af eBCD'et.

Artikel 22

Anvendelse af luftbårent udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer, til sporing af almindelig tun.

KAPITEL IV

REKREATIVT FISKERI

Artikel 23

Særlig kvote til rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer rekreativt fiskeri ved at tildele en særlig kvote til sådant fiskeri. Eventuelle døde almindelige tun medregnes i en sådan tildeling, herunder i forbindelse med »fang og genudsæt«-fiskeri. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kvoter, der er tildelt rekreativt fiskeri, når de fremsender deres fiskeriplaner.

2. Fangster af døde almindelige tun rapporteres og fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 24

Særlige betingelser for rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, ***der er tildelt rekreativt fiskeri,*** regulerer rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne stiller på ***ICCAT's*** anmodning listen over rekreative fartøjer, der har fået udstedt fiskeritilladelse ***til almindelig tun***, til rådighed ***for Kommissionen***. Listen***, som Kommissionen skal forelægge ICCAT elektronisk,*** skal indeholde følgende oplysninger ***for hvert fartøj***:

a) fartøjets navn

b) registernummer

c) ICCAT-registernummer (hvis sådant findes)

d) eventuelt tidligere navn og

e) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navn og adresse.

2. Ved rekreativt fiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.

3. Afsætning af almindelig tun fanget i rekreativt fiskeri er forbudt.

4. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder ***vægten*** og ***om muligt længden*** af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

5. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved rekreativt fiskeri, slippes fri igen. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller renset.

Artikel 25

Fang, mærk og genudsæt

1. Uanset artikel 23, stk. 1, kan medlemsstater, som tillader »fang og genudsæt«-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav udelukkende for ▌ fartøjer ***til sportsfiskeri***, tillade et begrænset antal ▌ fartøjer ***til sportsfiskeri udelukkende*** at fiske efter almindelig tun med henblik på »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri, uden at de skal tildeles en særlig kvote. Sådanne fartøjer må kun drive fiskeri i forbindelse med et videnskabeligt projekt under et forskningsinstitut, der er integreret i et videnskabeligt forskningsprogram. Resultaterne af projektet skal formidles til de relevante myndigheder i flagmedlemsstaten.

2. Fartøjer, der udfører videnskabelig forskning under ICCAT's forskningsprogram for almindelig tun, anses ikke for at udøve »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri som omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstater, der tillader »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri, skal:

a) indgive en beskrivelse af de pågældende aktiviteter og de foranstaltninger, disse er underlagt, som en integreret del af deres fiskeri- og inspektionsplaner omhandlet i artikel 12 og 15

b) nøje overvåge de berørte fartøjers aktiviteter for at sikre, at de overholder bestemmelserne i denne forordning

c) sikre, at mærkningen og genudsættelsen udføres af uddannet personale for at sikre en høj overlevelsesrate for individerne, og

d) årligt indgive en rapport til Kommissionen om de udførte videnskabelige aktiviteter mindst 50 dage inden SCRS-mødet det følgende år. Kommissionen videresender rapporten til ICCAT 60 dage før SCRS-mødet det følgende år.

4. Almindelig tun, der dør under »fang, mærk og genudsæt«-aktiviteter, rapporteres og fratrækkes flagmedlemsstatens kvote.

KAPITEL V

KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 26

Fartøjslister

1. Hvert år en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen følgende fartøjslister i det format, der er anført i den seneste version af ICCAT's retningslinjer ([26]) for indsendelse af data og oplysninger:

a) en liste over alle fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun og

b) en liste over alle andre fiskerfartøjer, der anvendes til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun.

Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat 15 dage før starten på fiskeriaktiviteten, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer og i ICCAT's register over fiskerfartøjer med en længde overalt på 20 meter eller derover, som har tilladelse til at drive fiskeri i konventionsområdet, hvis det er relevant.

2. Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.

3. Oplysningerne om fartøjerne omhandlet i stk. 1, litra a) og b), skal omfatte fartøjets navn og nummer i EU-fiskerflåderegistret (CFR), jf. bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 ([27]).

4. Indsendelser foretaget efter fristen afvises.

5. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 3, godkendes kun, såfremt et anmeldt fiskerfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:

a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte det pågældende fartøj, og

([26]) https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html

([27]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegistret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

b) en udførlig redegørelse for årsagen til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.

6. Kommissionen reviderer i løbet af året om nødvendigt oplysningerne om fartøjer omhandlet i stk. 1 ved at stille ajourførte oplysninger til rådighed for ICCAT's sekretariat, jf. artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2403.

Artikel 27

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til fartøjer, der er opført på en af listerne omhandlet i artikel 26, stk. 1 og 5. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII, og skal udstedes i det format, der er fastlagt i det nævnte bilag. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelserne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

2. EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre omhandlet i artikel 26, stk. 1, har ikke tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 21, stk. 6.

3. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til et fiskerfartøj og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote, der er tildelt det pågældende fartøj, skønnes opbrugt.

Artikel 28

Lister over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender Kommissionen elektronisk som en del af dens fiskeriplan en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.

2. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til faststående tunfiskenet, der er opført på listen omhandlet i stk. 1. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelserne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Det er forbudt at opbevare om bord, overføre, anbringe i bur eller lande almindelig tun, der er fanget af disse faststående tunfiskenet.

4. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til faststående tunfiskenet, når den kvote, der er tildelt dem, skønnes opbrugt.

Artikel 29

Oplysninger om fiskeri

1. Senest den 15. marts hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT senest den 31. juli hvert år. Disse oplysninger skal omfatte:

a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj

b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj

c) hvert fangstfartøjs samlede fangster, herunder nulfangster, i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode

d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, og

e) de samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst).

2. Medlemsstaterne sender følgende oplysninger til Kommissionen for fiskerfartøjer, som fører deres flag, der ikke havde tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som fangede almindelig tun som bifangst:

a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og

b) de samlede fangster af almindelig tun.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, så snart oplysningerne er tilgængelige.

Artikel 30

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun er kun tilladt, hvis de deltagende fartøjer har tilladelse fra den eller de berørte flagmedlemsstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote, og det skal overholde rapporteringsforpligtelserne, jf. artikel 32.

2. Den kvote, der tildeles et fælles fiskeri, skal svare til den samlede kvote, der er tildelt de deltagende notfartøjer.

3. EU-notfartøjer må ikke deltage i fælles fiskeri med notfartøjer fra andre CPC'er.

4. Formularen til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri er anført i bilag IV. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af dens notfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:

a) den ønskede varighed af tilladelsen til fælles fiskeri

b) de deltagende operatørers identitet

c) fartøjernes individuelle kvoter

d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem de deltagende fartøjer og

e) oplysninger om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til.

5. Mindst ti dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 4 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, mindst fem dage før fiskeriet påbegyndes.

6. I tilfælde af force majeure anvendes fristerne i stk. 5 ikke på oplysningerne om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til. I sådanne tilfælde sender medlemsstaterne Kommissionen de nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

FANGSTREGISTRERING

Artikel 31

Registreringskrav

1. Førere af EU-fangstfartøjer skal føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter i henhold til artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og afsnit A i bilag II til denne forordning.

2. Førere af EU-bugserbåde, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, afsnit B, C og D.

Artikel 32

Fartøjsførerens og tunfiskenetoperatørens indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af EU-fangstfartøjer***, der fisker aktivt,*** fremsender elektronisk daglige fangstopgørelser til deres flagmedlemsstater i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser er ikke obligatoriske for fartøjer i havn, medmindre de deltager i fælles fiskeri. Oplysningerne i opgørelserne hentes fra logbøger og skal omfatte dato, klokkeslæt, position (breddegrad og længdegrad) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet, herunder genudsætninger og udsmid af døde fisk. Førere skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III***, eller i et format, der kræves af medlemsstaten***.

2. Førere af notfartøjer udfærdiger de daglige opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, for hvert fiskeri, herunder fiskeri, hvor fangsten var nul. Opgørelserne indsendes af føreren af fartøjet eller dennes autoriserede repræsentant til flagmedlemsstaten senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag.

3. Operatører af faststående tunfiskenet eller deres autoriserede repræsentanter, som fisker aktivt efter almindelig tun, udfærdiger daglige opgørelser, som fremsendes elektronisk til deres flagmedlemsstater inden for en frist på 48 timer i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser skal indeholde det faststående tunfiskenets ICCAT-registernummer, dato og klokkeslæt for fangsten, mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget, herunder nulfangster, genudsætninger og udsmid af døde fisk. De skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III.

4. Førere af andre fangstfartøjer end notfartøjer sender de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, til deres flagmedlemsstater senest tirsdag kl. 12.00 GMT for den foregående uge, som slutter søndag.

AFDELING 3

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 33

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, udpeger havne, hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt. Oplysningerne om udpegede havne medtages i den årlige fiskeriplan omhandlet i artikel 11. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver ændring i oplysningerne om udpegede havne. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

a) faste landings- og omladningstider

b) faste landings- og omladningssteder og

c) fastlagte inspektions- og overvågningsprocedurer, som garanterer inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må landes og omlades i henhold til artikel 35.

3. Fiskerfartøjer eller fabriksskibe og hjælpefartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'er og medlemsstater. Død almindelig tun, der er høstet fra et faststående tunfiskenet/bur, kan undtagelsesvis transporteres til et fabriksskib ved brug af et hjælpefartøj, såfremt dette sker under kontrolmyndighedens tilstedeværelse.

Artikel 34

Forhåndsmeddelelse om landinger

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 26. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.

2. Før ankomst i havn meddeler førere (eller deres repræsentanter) af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 26, mindst fire timer før forventet ankomst i havn den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet, følgende:

a) forventet ankomsttidspunkt

b) anslået mængde almindelig tun om bord

c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget

d) fiskerfartøjernes eksterne identifikationsnummer og navn.

3. Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-ret må anvende en kortere meddelelsesfrist end perioden på fire timer før forventet ankomst, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.

4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.

5. Alle landinger i Unionen overvåges af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages en inspektion af en vis procentdel af landingerne på grundlag af et risikostyringssystem baseret på kvoter, flådestørrelse og fiskeriindsats. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 14.

6. Førere af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvor landingen finder sted, og til flagmedlemsstaten. Føreren af et fangstfartøj er ansvarlig for og attesterer opgørelsens fuldstændighed og nøjagtighed. I landingsopgørelsen angives mindst mængderne af landet almindelig tun og fangstområdet. Alle landede fangster vejes. Havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i flagmedlemsstaten eller -CPC'en.

Artikel 35

Omladninger

1. Omladninger på havet foretaget af EU-fiskerfartøjer med almindelig tun om bord eller af tredjelandsfartøjer i EU-farvand er under alle omstændigheder forbudt.

2. Uanset kravene i artikel 52, stk. 2 og 3, artikel 54 og artikel 57 i forordning (EU) 2017/2107 må fiskerfartøjer kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne, jf. artikel 33 i denne forordning.

3. Føreren af modtagerfiskerfartøjet (eller dennes repræsentant) meddeler mindst 72 timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de relevante myndigheder i havnestaten de oplysninger, der er anført i modellen for omladningsopgørelse i bilag V. Enhver omladning kræver forhåndstilladelse fra det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller flag-CPC. Det omladende fiskerfartøjs fører skal desuden på omladningstidspunktet meddele sin flagmedlemsstat eller -CPC de datoer, der kræves i bilag V.

4. Havnemedlemsstaten inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer mængderne og papirerne vedrørende omladningen.

5. Førere af EU-fiskerfartøjer udfylder en ICCAT-omladningsopgørelse og sender den senest 15 dage efter afsluttet omladning til deres flagmedlemsstater. Førere af omladende fiskerfartøjer udfylder ICCAT-omladningsopgørelsen i overensstemmelse med bilag V. Omladningsopgørelsen skal indeholde eBCD-referencenummeret for at lette krydskontrollen med de indeholdte data.

6. Havnestaten sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller -CPC senest fem dage efter afsluttet omladning.

7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens myndigheder i den udpegede havn.

AFDELING 4

RAPPORTERINGSFORPLIGTELSER

Artikel 36

***Ugentlige** fangstopgørelser*

Hver medlemsstat fremsender ***ugentlige fangstopgørelser*** til Kommissionen ▌. ***Disse opgørelser skal indeholde de*** oplysninger***, der kræves i henhold til artikel 32 angående faststående tunfiskenet, notfartøjer og andre fangstfartøjer.*** Oplysningerne angives for hver redskabstype ▌. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 37

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over at overholde artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat straks Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabstype, skønnes at have nået 80 %.

2. Ud over at overholde artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat også Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe, et fælles fiskeri eller et notfartøj, skønnes at være opbrugt. Denne oplysning ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.

3. Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat om datoerne, når EU-kvoten for almindelig tun er opbrugt.

AFDELING 5

OBSERVATØRPROGRAMMER

Artikel 38

Nationalt observatørprogram

1. Hver medlemsstat sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, som er udstyret med et officielt identitetskort, på fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun, dækker mindst:

a) 20 % af medlemsstatens aktive flydetrawlere (over 15 m)

b) 20 % af medlemsstatens aktive langlinefartøjer (over 15 m)

c) 20 % af medlemsstatens aktive stangfartøjer (over 15 m)

d) 100 % af bugserbådene

e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.

Medlemsstater med under fem fangstfartøjer i kategorierne i første afsnit, litra a), b) og c), som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, dækker mindst 20 % af den tid, hvor fartøjerne aktivt fisker efter almindelig tun.

2. Den nationale observatør har navnlig til opgave at:

a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning

b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:

   a) fangstmængde (inkl. bifangst) og håndtering af fangsten (beholdt om bord eller smidt ud død eller levende)

   b) fangstområdets koordinater (længdegrad og breddegrad)

   c) indsatsmåling (f.eks. antal sæt eller antal kroge) som defineret i ICCAT's »Field Manual« for diverse redskaber

   d) fangstdato

c) kontrollere oplysninger i logbogen

d) spotte og registrere fartøjer, der måtte fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.

3. Ud over opgaverne i stk. 2 udfører de nationale observatører videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af nødvendige data, baseret på SCRS' retningslinjer.

4. Data og oplysninger, der indsamles under hver medlemsstats observatørprogram, indgives til Kommissionen, som fremsender dem til SCRS eller ICCAT's sekretariat, alt efter hvad der er relevant.

5. Med henblik på stk. 1-3 sikrer hver medlemsstat følgende:

a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika

b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller

c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes

d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er praktisk muligt.

Artikel 39

ICCAT's regionale observatørprogram

1. Medlemsstaterne sikrer, at ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i denne artikel og i bilag VIII gennemføres effektivt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:

a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer

c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure

d) ved alle flytninger fra ét akvakulturbrug til et andet

e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug

f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug og

g) ved udslip af almindelig tun fra bure i havet.

3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en regional ICCAT-observatør er tildelt hvert akvakulturbrug i hele perioden for anbringelsen i bur. I tilfælde af force majeure, og efter at ***opdrætsmedlemsstaten*** har bekræftet de omstændigheder, der udgør force majeure, kan en regional ICCAT-observatør deles af ***mere end ét*** akvakulturbrug af hensyn til kontinuiteten i akvakulturbrugenes drift***, hvis det sikres, at observatørernes opgaver udføres på behørig vis***. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, skal imidlertid straks kræve, at der udsendes en yderligere regional observatør.

5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:

a) observere og overvåge, at fiskeriaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCAT's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, herunder gennem adgang til stereokameraoptagelser fra tidspunktet for anbringelse i bur, som gør det muligt at måle længden og anslå den tilsvarende vægt

b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelserne og BCD'erne, hvis oplysningerne deri er i overensstemmelse med vedkommendes observationer. Ellers angiver den regionale ICCAT-observatør sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt

c) udføre videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af prøver, baseret på SCRS' retningslinjer.

6. Fartøjsførere, besætning samt operatører af akvakulturbrug, faststående tunfiskenet og fartøjer må ikke hindre, true, forstyrre eller på nogen måde påvirke regionale ICCAT-observatører under deres arbejde.

AFDELING 6

OVERFØRSEL

Artikel 40

Overførselstilladelse

1. Inden påbegyndelse af en overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller en bugserbåd (eller dennes repræsentant), akvakulturbrugeren eller operatøren af det faststående tunfiskenet, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:

a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenets navn og ICCAT-registernummer

b) det forventede overførselstidspunkt

c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres

d) position (længdegrad og breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt buridentifikationsnumre

Onsdag den 28. april 2021

e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer og

f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.

2. Med henblik stk. 1 tildeler medlemsstaterne hvert transportbur et unikt nummer. Hvis der skal anvendes flere bure til at overføre en fangst fra ét fiskeri, kræves der kun én overførselsopgørelse, men numrene på hvert anvendt transportbur registreres i overførselsopgørelsen med en klar angivelse af den mængde almindelig tun, der transporteres i hvert bur.

3. Burnummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af alfa-3-koden for ***opdrætsmedlemsstaten*** efterfulgt af tre tal. Entydige burnumre skal være permanente og må ikke kunne overføres fra ét bur til et andet.

4. Medlemsstaten omhandlet i stk. 1 tildeler og meddeler for hver overførsel et unikt tilladelsesnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenets operatør eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet. Tilladelsesnummeret skal indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og tre bogstaver, der angiver, at tilladelse er givet (AUT), eller at tilladelse er nægtet (NEG), efterfulgt af et løbenummer.

5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af medlemsstaten omhandlet i stk. 1 senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel. Overførslen må ikke påbegyndes, inden den positive forhåndstilladelse er givet.

6. Overførselstilladelsen foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 41

Nægtet overførselstilladelse og frisætning af almindelig tun

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:

a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote

b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller at der ikke var givet tilladelse til anbringelse i bur

c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 27, eller

d) at den bugserbåd, der angives at have modtaget overførslen af fisk, ikke er registreret i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer omhandlet i artikel 26 eller ikke er udstyret med et fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem (FOS) eller en tilsvarende sporingsanordning.

2. Hvis der ikke er givet tilladelse til overførslen, udsteder medlemsstaten omhandlet i stk. 1 straks en ordre til føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden eller til operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, alt efter tilfældet, om at slippe fiskene fri i havet i overensstemmelse med bilag XII, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet.

3. I tilfælde af en teknisk fejl i bugserbådens fartøjsovervågningssystem under transporten til akvakulturbruget erstattes bugserbåden af en anden bugserbåd med et fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem, eller der installeres eller anvendes et nyt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem hurtigst muligt og inden for 72 timer. Denne frist på 72 timer kan undtagelsesvis forlænges i tilfælde af force majeure eller legitime driftsmæssige årsager. Den tekniske fejl meddeles straks Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat. Fra tidspunktet for konstateringen af den tekniske fejl og indtil dens afhjælpning sender føreren eller dennes repræsentant hver fjerde time flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder fiskerfartøjets ajourførte geografiske koordinater via et passende telekommunikationsmiddel.

Artikel 42

Overførselsopgørelse

1. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI.

2. Overførselsopgørelsen nummereres af myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som overførslen stammer fra. Nummeret på overførselsopgørelsen består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver »ITD« (MS-20**/xxx/ITD).

3. Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen ***af fiskene***. ***Fangstfartøjet eller*** det faststående tunfiskenet ***og bugserbåden*** opbevarer en kopi af opgørelsen.

4. Førere af fartøjer, der overfører tun, indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med bilag II.

5. Oplysninger om døde fisk registreres efter procedurerne i bilag XIII.

Artikel 43

Videokameraovervågning

1. Føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet, for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Videooptagelsen udføres i overensstemmelse med mindstenormerne og procedurerne i bilag X.

2. ***Hvis SCRS anmoder Kommissionen om at indgive kopier af videooptagelserne,*** indgiver medlemsstaterne ***disse*** kopier ▌ til Kommissionen, som videresender dem til SCRS ▌.

Artikel 44

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og gennemførelse af undersøgelser

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskenet, jf. artikel 39 og bilag VIII, skal:

a) registrere og indberette de foretagne overførsler

b) observere og anslå de overførte fangster og

c) kontrollere de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 40, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. artikel 42.

2. Er der mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale observatør, de relevante kontrolmyndigheder eller føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, en forskel på over 10 %, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på akvakulturbruget og under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen, medmindre der foreligger force majeure. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, og det relevante afsnit i BCD'et kan ikke attesteres.

3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller er så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af overførte fisk, kan fartøjsføreren, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren anmode den ansvarlige medlemsstats myndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale observatør. Hvis denne frivillige ***kontroloverførsel*** ikke udføres med tilfredsstillende resultat, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. Hvis det efter denne undersøgelse bekræftes, at videoens kvalitet ikke gør det muligt at skønne antallet af overførte fisk, udsteder den ansvarlige medlemsstats kontrolmyndigheder en ordre om, at der skal foretages en ***anden*** kontroloverførsel, og sender videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør. Nye overførsler gennemføres som kontroloverførsler, indtil videooptagelsen er af tilstrækkelig god kvalitet til, at det er muligt at skønne antallet af overførte fisk.

4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af kontrollører, underskriver den regionale ICCAT-observatør først overførselsopgørelsen, når vedkommendes observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med vedkommendes observationer og omfatter en overensstemmende videooptagelse i henhold til stk. 1, 2 og 3. ICCAT-observatøren kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, hvis det er relevant. Hvis ICCAT-observatøren ikke er enig i overførselsopgørelsen, angiver vedkommende sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt.

5. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI. Medlemsstaterne indgiver overførselsopgørelsen til Kommissionen ▌.

Artikel 45

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

AFDELING 7

ANBRINGELSE I BUR

Artikel 46

Tilladelse til anbringelse i bur og nægtet tilladelse

1. Det er forbudt at forankre et transportbur inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur. Til dette formål skal de geografiske koordinater for den polygon, hvor akvakulturbruget er beliggende, foreligge i de forvaltningsplaner for opdræt, der er omhandlet i artikel 15.

2. Inden anbringelse i bur anmoder den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om en forhåndstilladelse til anbringelsen i bur fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, som fangede de almindelige tun, der skal anbringes i bur.

3. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, hvis den vurderer:

a) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der fangede fiskene, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote for almindelig tun

b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller

c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 27.

4. Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, skal den:

a) underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og

b) anmode den pågældende kompetente myndighed om at beslaglægge fangsterne og udstede en ordre til at slippe fiskene fri.

5. Anbringelsen i bur må ikke påbegyndes uden en tilladelse, der er udstedt senest en arbejdsdag efter anmodningen af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller af den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis det er aftalt med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet. Hvis der ikke er modtaget et svar inden for en arbejdsdag fra myndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelsen i bur.

6. Fisk skal anbringes i bur inden den 22. august hvert år, medmindre de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fremfører gyldige grunde, herunder force majeure, som vedlægges rapporten om anbringelse i bur, når den indgives. Fisk må under ingen omstændigheder anbringes i bur efter den 7. september hvert år.

Artikel 47

Fangstdokumentation for almindelig tun

De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder anbringelse af almindelig tun i bur, som ikke er ledsaget af de dokumenter, der kræves af ICCAT inden for rammerne af dokumentationsprogrammet for fangst i forordning (EU) nr. 640/2010. Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

Artikel 48

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 49

Videokameraovervågning

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges af deres kontrolmyndigheder ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med procedurerne i bilag X.

Artikel 50

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal mellem de skøn, der er foretaget af den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder og/eller akvakulturbrugeren, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet og/eller det faststående tunfiskenet. Den medlemsstat, som foretager undersøgelsen, kan benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer for anbringelse i bur, der er omhandlet i artikel 51.

Artikel 51

Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Medlemsstaterne sørger for, at 100 % af alle anbringelser i bur er omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, til at skønne antallet og vægten af fiskene.

2. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag XI. Alternative teknikker må kun anvendes, hvis de er godkendt af ICCAT på det årlige møde.

3. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender resultaterne af dette program til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjerne, og til den enhed, der gennemfører det regionale observatørprogram på ICCAT's vegne.

4. Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og/eller overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for ***fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet***, i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for ***akvakulturbruget***, en undersøgelse. ***Hvis fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet fører en anden CPC's flag, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, undersøgelsen i samarbejde med den pågældende flag-CPC.***

5. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, udsteder en ordre om, at den mængde, der er anbragt i bur, som overstiger den mængde, der er rapporteret fanget og overført, skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI, hvis:

a) undersøgelsen omhandlet i stk. 4 ikke er afsluttet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af resultaterne af programmet for en enkelt anbringelse i bur eller for alle anbringelser i bur fra et fælles fiskeri, eller

b) resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de mængder, der er rapporteret fanget og overført.

Frisætningen af de overskydende mængder skal ske under kontrolmyndighedernes tilstedeværelse.

6. Resultaterne af programmet anvendes til at afgøre, om frisætning er påkrævet, og meddelelserne om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et udfyldes i overensstemmelse hermed. Når der er udstedt en ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om, at en national kontrolmyndighed og en regional ICCAT-observatør kommer til stedet for at overvåge frisætningen.

7. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen resultaterne af programmet senest den 1. september hvert år. ***I tilfælde af force majeure i forbindelse med anbringelse i bur forelægger medlemsstaterne disse resultater inden den 12. september.*** Kommissionen sender disse oplysninger til SCRS senest den 15. september hvert år til evaluering.

8. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse. Hver overførsel registreres for at kontrollere antallet af individer. De nationale kontrolmyndigheder skal overvåge disse overførsler og sikre, at alle interne overførsler på akvakulturbrug registreres i e-BCD-systemet.

9. Ved en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, der er rapporteret fanget af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer på tidspunktet for anbringelsen i bur, anses det berørte fartøj eller faststående tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre korrekt opfølgning.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 52

Meddelelse om anbringelse i bur ***og rapport om anbringelse i bur***

1. ***Senest 72 timer efter afslutningen af hver*** anbringelse i bur sender ***en akvakulturbruger*** en meddelelse om anbringelse i bur ***som omhandlet i*** bilag XIV ***til deres kompetente myndighed***.

2. Ud over den i stk. 1 omhandlede meddelelse om anbringelse i bur sender en medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, inden for en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur en rapport om anbringelsen i bur med de oplysninger, der er omhandlet i bilag XI, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget tunen, og til Kommissionen. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

3. I forbindelse med stk. ***2*** anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 53

Interne overførsler og stikprøvekontroller på akvakulturbrug

1. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, indfører et sporbarhedssystem, som bl.a. omfatter videooptagelse af interne overførsler.

2. Kontrolmyndighederne i de medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, foretager stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse af almindelig tun, der er anbragt i bur, mellem tidspunktet for afsluttet anbringelse i bur i et år og den første anbringelse det følgende år.

3. Med henblik stk. 2 fastsætter hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, en mindsteprocentdel af fisk, der skal kontrolleres. Denne procentdel fastsættes i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 14. Medlemsstaten meddeler Kommissionen resultaterne af de vilkårlige kontroller, der er foretaget hvert år. Kommissionen videresender disse resultater til ICCAT's sekretariat i april ***i året efter perioden for den relevante kvote***.

Artikel 54

Adgang og krav til videooptagelser

1. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i artikel 49 og 51, efter anmodning stilles til rådighed for de nationale kontrollører og for de regionale ICCAT-kontrollører samt ICCAT's og nationale observatører.

2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 55

Årlig *rapport om anbringelse i bur*

De medlemsstater, der har pligt til at indgive meddelelser ***og rapporter*** om anbringelse i bur i henhold til artikel 52, fremsender en rapport om anbringelse i bur til Kommissionen hvert år inden den 31. juli for det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat ***inden*** den ***31.*** august hvert år. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

a) den samlede mængde almindelig tun, som akvakulturbruget har anbragt i bur, herunder tab i antal og vægt under transporten til burene foretaget af fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet

b) listen over fartøjer, der fisker efter, leverer eller transporterer almindelig tun med henblik på opdræt (fartøjets navn, flag, registernummer og redskabstype), og faststående tunfiskenet

c) resultaterne af prøveudtagningsprogrammet med henblik på at vurdere antal fanget almindelig tun fordelt på størrelse samt dato, klokkeslæt, fangstområde og den anvendte fangstmetode med det formål at forbedre statistikkerne til brug for bestandsvurderinger.

Prøveudtagningsprogrammet kræver, at størrelsesprøveudtagningen (længde eller vægt) i burene foretages på basis af én prøve (= 100 individer) for hver 100 ton levende fisk eller på basis af en prøve på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne vil blive indsamlet ved høst på akvakulturbruget og for fisk døde under transport i overensstemmelse med ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger. For fisk, der har været i opdræt i over et år, fastsættes der yderligere prøveudtagningsmetoder. Ved hver høst udtages der prøver, som omfatter alle bure

d) antallet af almindelig tun, der er anbragt i bur, og et skøn over væksten og dødeligheden i fangenskab og over de solgte mængder i ton. Disse oplysninger gives af akvakulturbruget

e) de mængder almindelig tun, der er anbragt i bur det foregående år, og

f) de mængder fordelt efter oprindelse, der blev markedsført i det foregående år.

Artikel 56

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

AFDELING 8

OVERVÅGNING

Artikel 57

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 gennemfører medlemsstaterne et fartøjsovervågningssystem (FOS) for deres fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover i overensstemmelse med bilag XV.

2. Fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, der er opført i det i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsregister eller det i artikel 26, stk. 1, litra b), omhandlede fartøjsregister, skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst fem dage før deres tilladelsesperiode og fortsætte med at sende disse data indtil mindst fem dage efter tilladelsesperiodens afslutning, medmindre der i forvejen er sendt en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.

3. Af kontrolhensyn skal fartøjsføreren eller dennes repræsentant sikre, at transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn***, medmindre der er et meldingssystem for indsejling i og udsejling af havn***.

4. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet »https data feed« sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.

5. Medlemsstaterne sikrer, at

a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen

b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i fangstovervågningssystemet, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem

c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter

d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.

6. Hver medlemsstat sikrer, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

AFDELING 9

Inspektion og håndhævelse

Artikel 58

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. De fælles internationale inspektionsopgaver skal udføres i henhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion (»ICCAT-ordningen«) for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion som fastsat i bilag IX til denne forordning.

Onsdag den 28. april 2021

2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.

3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat på grundlag af en risikovurdering udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.

4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.

5. Med henblik stk. 3 koordinerer Kommissionen eller et organ udpeget af denne overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.

6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 59

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne af et fiskerfartøj, der fører dens flag, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne, hvis fiskerfartøjet:

a) ikke har overholdt registrerings- og rapporteringskravene i artikel 31 og 32 eller

b) har overtrådt bestemmelserne i denne forordning eller har begået en alvorlig overtrædelse omhandlet i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 60

Krydskontrol

1. Hver medlemsstat kontrollerer oplysningerne i og den rettidige indgivelse af inspektionsrapporter og observatørrapporter, FOS-data samt eventuelt e-BCD'er, fiskerfartøjernes logbøger, overførsels- og omladningsopgørelser og fangstdokumenterne i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

2. Hver medlemsstat foretager krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art indført i fiskerfartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 10

Håndhævelse

Artikel 61

Håndhævelse

Uden at det berører artikel 89-91 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og navnlig medlemsstaternes forpligtelse til at træffe de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, træffer den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug for almindelig tun, de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et akvakulturbrug, hvis den i overensstemmelse med den nationale lovgivning har fastslået, at akvakulturbruget ikke overholder bestemmelserne i ***denne forordnings*** artikel 46-55. Afhængigt af overtrædelsens karakter og i overensstemmelse med den ***relevante*** nationale lovgivning ***kan sådanne foranstaltninger navnlig omfatte*** suspension eller inddragelse af ***tilladelsen og/eller bøder. Medlemsstaterne meddeler enhver suspension eller inddragelse af en tilladelse til Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat herom med henblik på ændring af Record of Bluefin Tuna Farming Facilities i overensstemmelse hermed.***

KAPITEL 6

Markedsføring

Artikel 62

Markedsføringsforanstaltninger

1. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EU) nr. 1379/2013 ([28]), er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som krævet i henhold til denne forordning ▌ og EU-lovgivningen om gennemførelse af ICCAT's bestemmelser om dokumentationsprogrammet for fangst ***af almindelig tun***.

2. Handel med, landing, anbringelse i bur i og import til Unionen med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt, hvis:

a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning ▌ for almindelig tun i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller

b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.

3. Handel med samt import, landing, forarbejdning og eksport af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt i Unionen, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EF) nr. 1379/2013.

KAPITEL 7

Afsluttende bestemmelser

Artikel 63

Evaluering

Efter anmodning fra Kommissionen sender medlemsstaterne omgående en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse til Kommissionen. På grundlag af oplysningerne modtaget fra medlemsstaterne sender Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 19-04 til ICCAT's sekretariat inden den dato, der er fastsat af ICCAT.

Artikel 64

Finansiering

Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ([29]) anses denne forordning for at være en flerårig plan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 65

Fortrolighed

Data, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med reglerne om datafortrolighed i artikel 112 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 66

Procedure for ændringer

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 67 om ændring af denne forordning for at tilpasse den til foranstaltninger vedtaget af ICCAT, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater vedrørende:

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Onsdag den 28. april 2021

a) undtagelser fra forbuddet i artikel 8 mod overførsel af ubrugte kvoter

b) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 24, stk. 4, artikel 26, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 32, stk. 2 og 3, artikel 35, stk. 5 og 6, artikel 36, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 2, artikel 51, stk. 7, artikel 52, stk. **2**, artikel 55, artikel 57, stk. 5, litra b), og artikel 58, stk. 6

c) fangstperioder som omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 4

d) den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse som fastsat i artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20, stk. 1

e) de procentdele og referenceparametre, der er fastsat i artikel 13, artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 44, stk. 2, artikel 50 og artikel 51, stk. 9

f) de oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 4, artikel 34, stk. 2, artikel 40, stk. 1, og artikel 55

g) nationale og regionale ICCAT-observatørers opgaver som omhandlet i henholdsvis artikel 38, stk. 2, og artikel 39, stk. 5

h) begrundelser for at nægte at give tilladelse til overførsel, jf. artikel 41, stk. 1

i) årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk, jf. artikel 46, stk. 4

j) antallet af fartøjer i artikel 58, stk. 3

k) bilag I-XV.

2. Eventuelle ændringer, som vedtages i henhold til stk. 1, skal være strengt begrænset til gennemførelsen af ændringer og/eller tilføjelser til den pågældende ICCAT-henstilling***, som er bindende for Unionen***.

Artikel 67

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 66, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. ***Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.***

3. Den i artikel 66 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 66 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 69

Ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001

I forordning (EF) nr. 1936/2001 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 3, litra g)-j), artikel 4a, 4b og 4c samt bilag Ia udgår.

b) I bilag I og II udgår udtrykket »almindelig tun: Thunnus thynnus«.

Artikel 70

Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 udgår artikel 43.

Artikel 71

Ændring af forordning (EU) 2019/833

I forordning (EU) 2019/833 udgår artikel 53.

Artikel 72

Ophævelse

1. Forordning (EF) 2016/1627 ophæves.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XVI.

Artikel 73

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i …, den …

For Europa-Parlamentet	*For Rådet*
Formand	*Formand*

Onsdag den 28. april 2021

BILAG I

Særlige betingelser for de fiskerfartøjer, der fisker i henhold til artikel 19

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende kapacitetsbegrænsninger overholdes:

   — Det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2006.

   — Det maksimale antal ikkeindustrielle fartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Middelhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008.

   — Det maksimale antal fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Adriaterhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008. Hver medlemsstat tildeler individuelle kvoter til de pågældende fartøjer.

2. Hver medlemsstat kan tildele:

   — højst 7 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens stangfartøjer og dørgefartøjer. For Frankrig må højst 100 ton almindelig tun på mindst 6,4 kg eller 70 cm fra underkæbe til haledelingspunkt fanges af fartøjer med en længde overalt på under 17 meter, som fører Frankrigs flag, og som fisker i Biscayabugten.

   — højst 2 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens kystnære, ikkeindustrialiserede fiskeri efter fersk fisk i Middelhavet.

   — ***højst 90 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens fangstfartøjer i Adriaterhavet med opdræt for øje.***

3. Kroatien kan anvende en mindstevægt på 6,4 kg eller 66 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for højst 7 % efter vægt af individer af almindelig tun fanget af medlemsstatens fangstfartøjer i Adriaterhavet med henblik på opdræt.

4. Medlemsstater, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, fastsætter følgende halemærkningskrav:

   — Hver almindelig tun skal forsynes med et halemærke straks efter losning.

   — Hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der skal angives i fangstdokumenterne for almindelig tun og anføres læseligt og på en ikke sletbar måde på alle pakninger indeholdende tun.

BILAG II

Logbogskrav

A. FANGSTFARTØJER

Minimumsspecifikationer for fiskerilogbøger:

1 Logbogens sider skal være nummererede.

2 Logbogen skal føres hver dag (midnat) eller før ankomst i havn.

3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.

4 Logbogen skal altid indeholde én kopi af alle siderne.

5 Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord

Der registreres som et minimum følgende standardoplysninger i fiskerilogbogen:

1. Fartøjsførers navn og adresse.

2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.

3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer, fartøjets internationale radiokaldesignal og IMO-nummer (hvis det foreligger).

4. Fiskeredskab:

   a) type (FAO-kode)

   b) dimensioner (f.eks. længde, maskestørrelse og antal kroge).

5. Aktiviteter til havs — mindst én linje pr. fangstrejsedag — med angivelse af:

   a) aktivitet (f.eks. fiskeri eller sejlads)

   b) position: nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes

   c) fangstopgørelse, herunder:

      — FAO-kode

      — i rund vægt i kg pr. dag

      — antal fisk pr. dag.

      For notfartøjer anføres disse data for hvert fiskeri, herunder også nulfangst.

6. Fartøjsførers underskrift.

7. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord.

8. Vægten i logbogen skal angives omregnet til levende vægt, idet det skal oplyses, hvilke omregningskoefficienter der er anvendt ved beregningen.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved landing eller omladning:

1. Landingsdato og -havn/omladningsdato og -havn.

2. Produkter:

   a) art og FAO-præsentationskode

   b) antal fisk eller kasser og mængde i kg.

3. Førerens eller fartøjsrepræsentantens underskrift.

4. Ved omladning: modtagerfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

Onsdag den 28. april 2021

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved overførsel til bur:

1. Dato, klokkeslæt og position (bredde- og længdegrad) for overførslen.

2. Produkter:

   a) art angivet med FAO-kode

   b) antal fisk og mængde i kg, der er overført til bure.

3. Bugserbådens navn, flag og ICCAT-nummer.

4. Navn på bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer.

5. I tilfælde af et fælles fiskeri skal fartøjsføreren foruden de oplysninger, der er nævnt i punkt 1-4, registrere følgende oplysninger i logbogen:

   a) for så vidt angår det fangstfartøj, der overfører fisk til bure:

      — fangstmængder taget om bord,

      — fangstmængder modregnet i dets individuelle kvote,

      — navnene på de øvrige fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri

   b) for så vidt angår de øvrige fangstfartøjer, der deltager i samme fælles fiskeri, men som ikke deltager i overførslen af fisk:

      — navnene på disse fartøjer, deres internationale radiokaldesignal og ICCAT-nummer,

      — at der ikke er taget fangster om bord eller overført fangster til bure,

      — fangstmængder modregnet i deres individuelle kvoter,

      — navn og ICCAT-nummer på det fangstfartøj, der er omhandlet i litra a).

B. BUGSERBÅDE

1. Bugserbådsføreren skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for overførslen, de overførte mængder (antal fisk og mængde i kg), burnummer og fangstfartøjets navn, flagstat og ICCAT-nummer, navnet på det eller de øvrige deltagende fartøjer og deres ICCAT-nummer, bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.

2. Yderligere overførsler til hjælpefartøjer eller andre bugserbåde skal indberettes, idet der foruden de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, angives hjælpefartøjets eller bugserbådens navn, flag, ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.

3. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle overførsler foretaget i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

C. HJÆLPEFARTØJER

1. Hjælpefartøjets fører skal i logbogen dagligt registrere fartøjets aktiviteter, herunder dato, klokkeslæt og positioner, mængder af almindelig tun taget om bord og navnet på det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som vedkommende arbejder sammen med.

2. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle de aktiviteter, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

D. FABRIKSSKIBE

1. Føreren af et fabriksskib skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for de udførte aktiviteter og de omladede mængder samt antal og vægt af almindelig tun modtaget fra akvakulturbrug, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjer alt efter tilfældet. Føreren skal også registrere disse akvakulturbrugs, faststående tunfiskenets eller fangstfartøjers navn og ICCAT-nummer.

2. Føreren af et fabriksskib skal dagligt føre logbog over forarbejdningen af fisk med angivelse af rund vægt og antal fisk, der er overført eller omladet, den anvendte omregningsfaktor samt vægt og mængde for hver præsentationsform.

3. Føreren af et fabriksskib skal udfærdige og ajourføre en stuveplan, som viser de enkelte arters og præsentationsformers placering om bord angivet i kg.

4. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle omladninger, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog, forarbejdningslogbogen, stuveplanen og de originale ICCAT-omladningsopgørelser skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

BILAG III

Fangstopgørelsesformular

Fangstopgørelsesformular

Flag	ICCAT-nummer	Fartøjets navn	Startdato for fangst-opgørel-se	Slutdato for fangst-opgørel-se	Opgørelses-periode d)	Fangst-dato	Fangststed		Fangst			Tildelt vægt ved et fælles fiskeri (kg)
							Bredde-grad	Længde-grad	Vægt (kg)	Antal fisk	Genne msnits-vægt(kg)	

BILAG IV

Formular til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri

Fælles fiskeri								
Flagstat	Fartøjets navn	ICCAT-nummer	Fiskeriets varighed	Operatørernes identitet	Fartøjets individuelle kvote	Fordeling snøgle pr. fartøj	Destinations-opfednings- og opdrætsbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato …

Flagstatsattestering: …

Onsdag den 28. april 2021

BILAG V

ICCAT-omladningsopgørelse

Dokument nr.

Transportskib	**Fiskerfartøj**	**Endeligt bestemmelsessted**
Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Havn:
Flag:	Flag:	Land:
Flagstatens tilladelsesnummer:	Flagstatens tilladelsesnummer:	Stat:
Nationalt registreringsnummer:	Nationalt registreringsnummer:	
ICCAT-registernummer:	ICCAT-registernummer:	
IMO-nummer:	Havnekendingsnummer:	
	Sidenummer i fiskerilogbog:	

	Dag	Måned	Klokkeslet		År			
Afsejling	__| __|	__| __|	__| __|	Fra:	_____|	|2_|0_|__|__|	Fiskerfartøjsførerens navn:	Transportskibsførerens navn:
Ankomst	__| __|	__| __|	__| __|	Til:	_____|	Underskrift:	Underskrift:	
Omladning	__| __|	__| __|	__| __|	_____|				

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (f.eks. kasse, kurv) og enhedens landede vægt i kg: \|___\| kg

OMLADNINGSSTED

Havn	Hav		Art	Antal enheder af fisk	Type vare levende	Type vare hel	Type vare renset	Type vare, hoved-skåret	Type vare, fileteret	Type vare	Yderligere omladninger
	Bred-degrad:	Læng-de-grad:									Dato: |_____| Sted/position: |_____| Den kontraherende parts tilladelsesnummer: Omladningsfartøjsførerens underskrift: Modtagerfartøjets navn: Flag: ICCAT-registernummer: IMO-nummer: Fartøjsførerens underskrift: Dato: |_____| Sted/position: |_____| Den kontraherende parts tilladelsesnummer: Omladningsfartøjsførerens underskrift: Modtagerfartøjets navn: Flag: ICCAT-registernummer: IMO-nummer: Fartøjsførerens underskrift:

Forpligtelser i forbindelse med omladning:

1. Den originale omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (fabriksskib/transportskib).
2. Kopien af omladningsopgørelsen opbevares om bord på det fangstfartøj eller af den operatør, hvis faststående tunfiskenet har taget fangsterne.
3. Yderligere omladning skal godkendes af den relevante CPC, som gav fartøjet tilladelse til at deltage i fiskeriet.
4. Den originale omladningsopgørelse opbevares om bord på modtagerfartøjet indtil ankomst til landingsstedet.
5. Alle fartøjer, som deltager i en omladning, skal registrere omladningen i logbogen.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG VI

ICCAT-overførselsopgørelse

Dokument nr.	ICCAT-overførselsopgørelse		
1. OVERFØRSEL AF LEVENDE ALMINDELIG TUN TIL OPDRÆT			
Fiskerfartøjets navn: Kaldesignal: Flag: Nummer på flagstatens overførselstilladelse: ICCAT-registernummer: Havnekendingsnummer: Fiskerilogbogsnummer: Fælles fiskeri-nr.:	Det faststående tunfiskenets navn: ICCAT-registernummer:	Bugserbådens navn: Kaldesignal: Flag: ICCAT-registernummer: Havnekendingsnummer:	Navn på bestemmelsesakvakulturbruget ICCAT-registernummer: Burnummer:
2. OPLYSNINGER OM OVERFØRSEL			
Dato: _ _ / _ _ / _ _ _ _	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Antal fisk:		Art:	Vægt:
Varetype: Levende ☐ hel ☐ renset ☐ andet (specificeres):			
Fiskerfartøjsførerens/tunfiskenetoperatørens/akvakulturbrugerens navn og underskrift:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift (bugserbåd, fabriksskib, transportskib):		Observatørens navn, ICCAT-nummer og underskrift:
3. YDERLIGERE OVERFØRSLER			
Dato: _ _ / _ _ / _ _ _ _	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	

Dato: _ _ / _ _ / _ _ _ _	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
Dato: _ _ / _ _ / _ _ _ _	Sted/position: Havn: Breddegrad: Længdegrad:		
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
4. OPDELTE BURE			
Donorburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Donorbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:

Onsdag den 28. april 2021

BILAG VII

Minimumsoplysninger til fiskeritilladelser [1]

A. IDENTIFIKATION

1. ICCAT- registreringsnummer
2. Fiskerfartøjets navn
3. Havnekendingsnummer (bogstaver og tal)

B. FISKERIBETINGELSER

1. Udstedelsesdato
2. Gyldighedperiode
3. Betingelser for tilladelsen, bl.a. vedrørende arter, områder, redskaber og andre betingelser, der følger af denne forordning og/eller national lovgivning.

		Fra ../../.. Til ../../..	Fra ../../.. Til ../../..	Fra ../../.. Til ../../..	Fra ../../.. Til ../../..	Fra ../../.. Til ../../..	Fra ../../.. Til ../../..
Områder							
Art							
Fiskeri-redskaber							
Andre betingelser							

[1] Denne findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.

BILAG VIII

ICCAT's regionale observatørprogram

UDPEGNING AF REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

1. For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:

   a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber

   b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaten baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse

   c) være i stand til at observere og registrere korrekt

   d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS FORPLIGTELSER

2. De regionale ICCAT-observatører:

   a) skal have afsluttet den tekniske uddannelse, der kræves i henhold til ICCAT's retningslinjer

   b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne, men — hvis det er muligt — ikke i den stat, som akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet hører under, eller i notfartøjets flagstat. Hvis der fra bure høstes almindelig tun, der sælges fersk, kan den regionale ICCAT-observatør, der overvåger høsten, være statsborger i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget

   c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 3

   d) skal være opført på ICCAT's liste over regionale ICCAT-observatører

   e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

DE REGIONALE OBSERVATØRERS OPGAVER

3. De regionale ICCAT-observatørers opgaver går navnlig ud på følgende:

   a) når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at kontrollere, at notfartøjerne overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale observatører skal navnlig:

      1. i tilfælde hvor den regionale ICCAT-observatør observerer en aktivitet, der kan være ensbetydende med manglende overholdelse af ICCAT's henstillinger, straks sende disse oplysninger til det selskab, der skal gennemføre det regionale ICCAT-observatørprogram, som straks videreformidler oplysningerne til myndighederne i fangstfartøjets flagstat

      2. registrere og rapportere om det udførte fiskeri

      3. observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen

      4. udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførsler

      5. spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltnings-foranstaltninger

      6. registrere og rapportere om overførsler

      7. kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel

8. observere og anslå mængderne af overførte varer, bl.a. ved at gennemse videooptagelser

9. kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer

10. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af ICCAT-Kommissionen efter direktiver fra SCRS

b) når det drejer sig om regionale ICCAT-observatører på akvakulturbrug og ved faststående tunfiskenet, at kontrollere, at disse overholder de relevante bevarelses-og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale ICCAT-observatører skal navnlig:

1. kontrollere dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'et, herunder ved at gennemse videooptagelser

2. bekræfte dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne

3. udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes og de faststående tunfiskenets overførsler

4. først kontrasignere overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne, når de er enige i, at oplysningerne i disse dokumenter er i overensstemmelse med deres observationer og den videooptagelse, der skal foreligge i henhold til artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 1

5. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen efter instrukser fra SCRS

6. registrere og kontrollere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker

c) udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugeren mulighed for at indføre relevante oplysninger deri

d) forelægge sekretariatet den almindelige rapport omhandlet i litra c) senest 20 dage efter observationsperiodens udløb

e) udøve andre funktioner, som ICCAT-Kommissionen har fastsat.

4. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers fiskeri og om notfartøjers og akvakulturbrugs overførsler fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.

5. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som den regionale ICCAT-observatør er udpeget til, hører.

6. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler hverken griber ind i ICCAT-observatørernes forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. dette bilags punkt 7 og artikel 39.

FLAGMEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSER OVER FOR DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

7. Medlemsstater, der er ansvarlige for notfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, skal sikre, at de regionale ICCAT-observatører:

a) frit kan henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets og de faststående tunfiskenets personale og gives adgang til redskaber, bure og udstyr

b) på anmodning gives adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at observere, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilags punkt 3:

1. satellitbaseret navigationsudstyr

2. radarbilledskærme, når de er i brug

3. elektroniske kommunikationsmidler

c) får kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer

d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.

UDGIFTER TIL ICCAT's REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

8. De enkelte akvakulturbrugere eller notfartøjsejere afholder alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af ICCAT-observatørprogrammet.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG IX

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen henstiller ICCAT-Kommissionen til, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSER

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:

   a) at fiske uden en licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en

   b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data

   c) fiskeri i et lukket område

   d) fiskeri i en forbudsperiode

   e) forsætlig fangst eller opbevaring af arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget

   f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller kvoter, der gælder ifølge ICCAT's bestemmelser

   g) anvendelse af forbudte fiskeredskaber

   h) forfalskning eller forsætlig tilsløring af fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering

   i) at tilsløre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse

   j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT

   k) overfald, modarbejdelse, intimidering, genering eller unødig forstyrrelse eller forsinkelse af en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsættelse af vedkommende for sexchikane

   l) forsætlig manipulation med eller frakobling af FOS'et

   m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer

   n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer

   o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS

   p) at foretage overførsel uden overførselsopgørelse

   q) omladning til havs.

2. Observerer de autoriserede kontrollører ved bording og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter myndighederne i inspektionsfartøjernes flagstat straks myndighederne i fiskerfartøjets flagstat direkte og gennem ICCAT's sekretariat. I sådanne situationer underretter kontrolløren ligeledes eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.

3. ICCAT-kontrolløren registrerer i fiskerfartøjets logbog de foretagne inspektioner og eventuelle overtrædelser.

4. Flagmedlemsstaten sikrer, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2, indstiller alt fiskeri. Flagmedlemsstaten skal beordre fiskerfartøjet til inden for 72 timer at sejle til den havn, som den har udpeget, hvor der skal indledes en undersøgelse.

5. Beordres fartøjet ikke til at anløbe havn, skal flagmedlemsstaten rettidigt fremlægge en behørig begrundelse for Europa-Kommissionen, der sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, som på begæring videregiver dem til de øvrige kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

6. Inspektioner gennemføres af kontrollører, der er udpeget af de kontraherende parter. De respektive stater meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de offentlige organer og kontrollører, der er bemyndiget og udpeget til at gennemføre inspektioner.

7. Skibe, der udfører internationale bordings- og inspektionsopgaver i overensstemmelse med dette bilag, fører et særligt flag eller en særlig vimpel, der er godkendt af ICCAT-Kommissionen og tildelt af ICCAT's sekretariat. Navnene på de skibe, der anvendes i dette øjemed, meddeles til ICCAT's sekretariat i så god tid som praktisk muligt inden påbegyndelsen af inspektionsopgaverne. ICCAT's sekretariat stiller oplysninger om de udpegede inspektionsfartøjer til rådighed for alle CPC'er, bl.a. ved at lægge oplysningerne på sit passwordbeskyttede websted.

8. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et passende ID-kort udstedt af flagstatens myndigheder i det format, der er vist i dette bilags punkt 21.

9. Med forbehold af de foranstaltninger, der aftales i henhold til punkt 16, skal et fartøj, der fører en kontraherende parts flag, og som fisker efter tun eller tunlignende fisk i konventionsområdet uden for farvande henhørende under den pågældende parts nationale jurisdiktion, standse, når et fartøj, der fører ICCAT's vimpel som beskrevet i punkt 7 og har en kontrollør om bord, sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren giver inspektionsholdet som omhandlet i punkt 10 lov til at borde og stiller en lejder til rådighed. Fartøjsføreren skal gøre det muligt for inspektionsholdet at undersøge udstyr, fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat er overholdt. Kontrolløren kan desuden udbede sig forklaringer i det omfang, det er nødvendigt.

10. Inspektionsfartøjets befalingshavende bestemmer størrelsen af inspektionsholdet under hensyntagen til de relevante omstændigheder. Inspektionsholdet skal være så lille som muligt, men dog kunne udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilag, på en sikker og forsvarlig måde.

11. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det ID-kort, der er beskrevet i punkt 8. Kontrolløren efterlever almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksisser vedrørende sikkerheden om bord på det fartøj, der skal inspiceres, og besætningens sikkerhed, og sørger for mindst muligt at forstyrre fiskeriet eller stuvningen af varerne, hvis dette er praktisk muligt, og undgår aktiviteter, der går ud over kvaliteten af fangsten om bord.

Kontrolløren begrænser sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode fiskerfartøjsføreren om at bistå sig i udførelsen af inspektionen. Kontrolløren udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Kontrolløren underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren.

12. Der udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til inspektionsholdets myndigheder, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Konstateres der overtrædelser af ICCAT's henstillinger, bør kontrolløren ligeledes, hvis det er muligt, underrette eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.

13. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer, skal det inspicerede fartøjs flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.

14. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne forordning, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.

Onsdag den 28. april 2021

15. De kontraherende parter skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte inspektionsrapporter, observationsoplysninger som omhandlet i henstilling 94-09 og erklæringer fra dokumentbaserede inspektioner fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som nationale kontrollørers rapporter og følge dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende part skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende parter samarbejder for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.

16. a) De kontraherende parter skal senest den 15. februar hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for gennemførelse af inspektioner i henhold til den henstilling, der gennemføres ved denne forordning, i det pågældende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende parter fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.

b) De foranstaltninger, der er fastsat i ICCAT-henstilling 19-04, og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende parter, medmindre andet aftales, og ICCAT-Kommissionen skal i så fald underrettes. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende parter, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.

17. a) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i inspektionsrapporten, i hvilket underområde inspektionen fandt sted, og tilføjer en beskrivelse af eventuelle konstaterede overtrædelser.

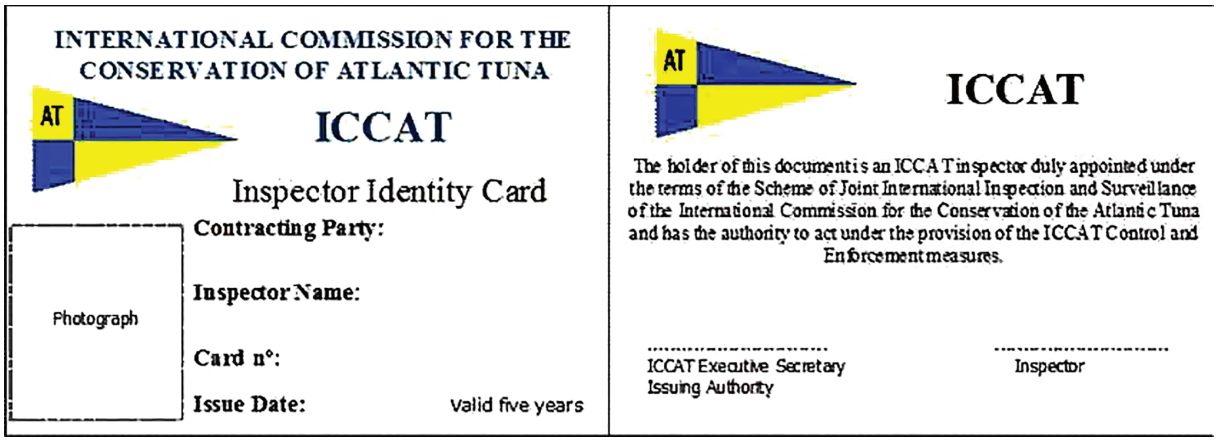
b) Kontrolløren har ret til at inspicere alle redskaber, der anvendes om bord.

18. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle de inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i inspektionsrapporten.

19. Kontrolløren kan fotografere redskaberne, udstyret, dokumentationen eller eventuelle andre elementer, som vedkommende finder nødvendige, på en sådan måde, at det af fotografierne fremgår, hvilke karakteristika der efter hans/hendes mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser; i så fald skal rapporten indeholde en liste over de fotograferede emner, og kopier af fotografierne skal vedlægges kopien af rapporten til flagstaten.

20. Kontrolløren skal om nødvendigt inspicere alle fangster om bord for at konstatere, om ICCAT's henstillinger er overholdt.

21. Forlæg til ID-kort til kontrollører:

BILAG X

Minimumsstandarder for videooptagelse

Overførsel

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet overførsel forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.

2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares om bord på fangstfartøjet eller opbevares af akvakulturbrugeren eller tunfiskenetoperatøren.

3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er om bord på notfartøjet, og den anden til den nationale observatør om bord på bugserbåden — sidstnævnte kopi skal ledsage overførselsopgørelsen og de dertil knyttede fangster. Denne procedure gælder kun for nationale observatører i de tilfælde, hvor der er tale om overførsel mellem bugserbåde.

4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-overførselstilladelsen være vist.

5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.

6. Før overførslen påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.

7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele overførslen.

8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.

9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal ***der*** foretages ***en kontroloverførsel***. ***Operatøren kan anmode fartøjets eller det faststående tunfiskenets flagstatsmyndigheder om at foretage en kontroloverførsel. Hvis operatøren ikke anmoder om en sådan kontroloverførsel, eller resultatet af den pågældende frivillige overførsel ikke er tilfredsstillende, skal kontrolmyndighederne anmode om så mange kontroloverførsler som nødvendigt, indtil der foreligger en videooptagelse af tilstrækkeligt god kvalitet. Sådanne kontroloverførsler*** skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet til et andet tomt bur. ***Hvis fiskens oprindelse er et faststående tunfiskenet, kan den almindelige tun, der allerede er overført fra det faststående tunfiskenet til modtagerburet, sendes tilbage til det faststående tunfiskenet, og i så fald annulleres kontroloverførslen under tilsyn af den regionale ICCAT-observatør.***

Anbringelse i bur

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet anbringelse i bur forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.

2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares på akvakulturbruget.

3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget.

4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-tilladelsen til anbringelse i bur være vist.

5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.

6. Før anbringelsen i bur påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.

7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele anbringelsen i bur.

8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.

Onsdag den 28. april 2021

9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne kræve, at anbringelsen i bur foretages på ny. Den nye anbringelse i bur skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet på akvakulturbruget til et andet tomt bur på bruget.

BILAG XI

Normer og procedurer for stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur

A. Anvendelse af stereokamerasystemer

Anvendelsen af stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur som krævet i henhold til denne forordnings artikel 50 skal ske i overensstemmelse med følgende:

1. Prøveudtagningsdensiteten for levende fisk må ikke udgøre mindre end 20 % af den mængde fisk, der anbringes i bur. Såfremt det er teknisk muligt, skal prøveudtagningen af levende fisk foregå sekventielt ved at størrelsesbestemme ét ud af fem individer; en sådan prøveudtagning skal bestå af fisk, der måles inden for en afstand på 2-8 m fra kameraet

2. Den overførselssluse, som forbinder donorburet og modtagerburet, må højst være 10 m bred og 10 m høj.

3. Såfremt målingerne af fiskenes længde viser en flertoppet fordeling (to eller flere kohorter af forskellige størrelser), skal det være muligt at anvende mere end én omregningsalgoritme ved samme anbringelse af fisk i bur; de(n) mest aktuelle algoritme(r), der er udarbejdet af SCRS, skal anvendes til at omregne længden fra underkæbe til haledeling til den samlede vægt i henhold til størrelseskategorien for den fisk, der måles ved anbringelsen af fisk i bur.

4. Valideringen af de længdemål, der er foretaget ved hjælp af stereokamera, skal foretages forud for hver anbringelse af fisk i bur ved at anvende en målestoksskala i en afstand på 2-8 m.

5. Når resultaterne fra stereokamerakontrollen meddeles, skal oplysningerne vise den fejlmargen, der skyldes stereokamerasystemets tekniske specifikationer, og som ikke må overstige en margen på +/– 5 %.

6. Rapporten om resultaterne af stereokamerakontrollen skal omfatte oplysninger om alle ovennævnte tekniske specifikationer, herunder prøveudtagningsdensiteten, prøveudtagningsmetoden, afstanden fra kameraet, overførselsslusens dimensioner og algoritmerne (forholdet mellem længde og vægt). SCRS reviderer disse specifikationer og fremsætter om nødvendigt henstillinger med henblik på at ændre dem.

7. I de tilfælde, hvor de optagelser, der tages med stereokameraet, er af for dårlig en kvalitet til at kunne foretage et skøn over vægten af den almindelige tun, der anbringes i bur, udsteder myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, en ordre om at gentage anbringelsen i bur.

B. Præsentation og anvendelse af resultaterne af stereokamerakontrollen

1. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes enten i forbindelse med det pågældende fælles fiskeri eller for de samlede fangster taget i faststående tunfiskenet, hvis der er tale om fangster taget i fælles fiskeri og faststående tunfiskenet, som skal overføres til et brug, hvori der deltager én enkelt CPC og/eller medlemsstat. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes i forbindelse med anbringelsen i bur, hvis der er tale om fælles fiskeri med deltagelse af mere end én CPC og/eller medlemsstat, medmindre andet er aftalt mellem myndighederne i de CPC'er og/eller medlemsstater, hvis flag føres af de fangstfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.

2. ***Senest 15 dage efter datoen for anbringelse i bur*** sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og til Kommissionen, sammen med følgende dokumenter:

   a) den tekniske rapport om stereokamerakontrollen, herunder:

      — generelle oplysninger: art, sted, bur, dato og algoritme

      — statistiske oplysninger om størrelse: gennemsnitsvægt og -længde, mindstevægt og -længde, maksimumsvægt og -længde, antal fisk, der er udtaget til kontrol, vægtfordeling, størrelsesfordeling

   b) de detaljerede resultater af stereokamerakontrollen med angivelse af størrelse og vægt af alle fisk, der er udtaget til kontrol.

c) rapporten om anbringelse i bur, herunder:

— generelle oplysninger om anbringelsen i bur: nummeret på den pågældende anbringelse i bur, akvakulturbrugets navn, burets nummer, BCD-nummeret, ITD-nummeret, fangstfartøjets navn og flagstat, bugserfartøjets navn og flagstat, dato for stereokamerakontrollen og filnavnet på de pågældende optagelser

— den algoritme, der er anvendt til omregning af længde til vægt

— en sammenligning mellem de mængder, der er registreret i BCD'et, og de mængder, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen, angivet som antal fisk, gennemsnitsvægt og samlet vægt (idet følgende formel anvendes til at beregne differencen: (stereokameraresultaterne-BCD)/stereokameraresultaterne * 100)

— systemets fejlmargin

— er der tale om rapporter om anbringelse i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, skal den sidste rapport om anbringelse i bur også omfatte et resumé af oplysningerne fra de foregående rapporter om anbringelse i bur.

3. Når myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenets medlemsstat modtager rapporten om anbringelse i bur, skal de træffe alle de fornødne foranstaltninger som beskrevet nedenfor:

a) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger inden for det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:

— udstedes der ingen ordre om at slippe fisk fri

— ændres BCD'et både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer eller alternative teknikker) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.

b) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger under det laveste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:

— udstedes der en ordre om at slippe fisk fri på grundlag af det laveste tal, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen

— slippes fiskene fri efter procedurerne i artikel 40, stk. 2, og bilag XII

— ændres BCD'et (efter at fiskene er sluppet fri) både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer minus det antal fisk, der er sluppet fri) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.

c) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger over det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:

— udstedes der ingen ordre om at slippe fisk fri

— ændres oplysningerne i BCD'et om den samlede vægt (på grundlag af det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen), antallet af fisk (på grundlag af resultaterne af kontrollen ved hjælp af kontrolkameraer) og gennemsnitsvægten i overensstemmelse hermed.

4. Når der foretages relevante ændringer af BCD'et, skal de værdier (antal og vægt), der er registreret i afsnit 2, stemme overens med værdierne i afsnit 6, og værdierne i afsnit 3, 4 og 6 må ikke være højere end værdierne i afsnit 2.

5. Hvis der skal kompenseres for differencer, der er konstateret i individuelle rapporter om anbringelse i bur, ved at justere samtlige anbringelser i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, uanset om der skal slippes fisk fri eller ej, skal alle relevante BCD'er ændres på grundlag af det laveste interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen. BCD'er, der vedrører mængder af almindelig tun, som skal slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår. BCD'er, der vedrører almindelig tun, som ikke slippes fri, men hvis mængder i henhold til resultaterne af stereokamerakontrollen eller kontrollen ved hjælp af alternative teknikker afviger fra de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal også ændres, således at disse differencer fremgår.

BCD'er, der vedrører fangster af almindelig tun, hvoraf nogle slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår.

BILAG XII

Protokol om frisætning af fisk

1. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra opdrætsbure, skal dette optages ved hjælp af videokamera, og frisætningen skal overvåges af en regional ICCAT-observatør, der udarbejder en rapport, som sendes til ICCAT's sekretariat sammen med videooptagelsen.

2. Når der er udstedt en ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om udsendelse af en regional ICCAT-observatør.

3. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra transportbure eller faststående tunfiskenet, skal dette overvåges af en national observatør fra den medlemsstat, der er ansvarlig for bugserbåden eller det faststående tunfiskenet, som udarbejder en rapport herom, som skal sendes til kontrolmyndighederne i den ansvarlige medlemsstat.

4. Før fiskene slippes fri, kan medlemsstatens kontrolmyndigheder udstede en ordre om en kontroloverførsel under anvendelse af almindelige kameraer og/eller stereokameraer med henblik på at skønne mængden (antal og vægt) af almindelig tun, der skal slippes fri.

5. Medlemsstaternes myndigheder kan gennemføre yderligere foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at frisætningen finder sted på det mest hensigtsmæssige tidspunkt og sted med henblik på at øge sandsynligheden for, at fiskene finder tilbage til bestanden. Operatøren er ansvarlig for fiskenes overlevelse, indtil de slippes fri. Fiskene skal slippes fri senest tre uger, efter at anbringelsen i bur er afsluttet.

6. Hvis der efter afsluttet høst fortsat er fisk tilbage på akvakulturbruget, som ikke er omfattet af et BCD, skal disse fisk slippes fri efter procedurerne i artikel 41, stk. 2, og dette bilag.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XIII

Håndtering af døde fisk

Det skal i forbindelse med fiskeri fra notfartøjer registreres i fiskerfartøjets logbog, hvor store mængder døde fisk der er fundet i noten, og disse mængder skal trækkes fra medlemsstatens kvote.

Registrering/håndtering af døde fisk ved første overførsel

1. BCD'et overdrages til den operatør, der er ansvarlig for bugserbåden, idet afsnit 2 (Samlede fangster), afsnit 3 (Handelsoplysninger for levende fisk) og afsnit 4 (Overførsel — inkl. »døde« fisk) skal være udfyldt.

   De samlede mængder, der er registreret i afsnit 3 og 4, skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2. BCD'et skal være ledsaget af den originale ICCAT-overførselsopgørelse (ITD'en), jf. bestemmelserne i denne forordning. De mængder, der er registreret i ITD'en (overført levende), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 3 i det dertil knyttede BCD.

2. Afsnit 8 i BCD'et (Handelsoplysninger) udfyldes og overdrages til den operatør, der er ansvarlig for det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke opbevares på fangstfartøjet med henblik på direkte landing på kysten). De døde fisk og det dertil knyttede afsnit i BCD'et skal være ledsaget af en kopi af ITD.

3. Mængden af døde fisk skal registreres i fangstfartøjets BCD eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i fangstfartøjernes BCD eller i BCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.

BILAG XIV

ICCAT-meddelelsen om anbringelse i bur [1]

Fartøjets navn	Flag	Registrerings-nummer Identificer-bart burnnummer	Fangst-dato	Fangststed Længdegrad Breddegrad	***eBCD-nummer***	***eBCD-dato***	Dato for anbringelse i bur	Mængde anbragt i bur (t)	Antal fisk anbragt i bur med henblik på opfedning	Størrelses-sammen-sætning	Akvakultur-brug (*)

(*) Anlæg med tilladelse til drift med henblik på opfedning af almindelig tun fanget i konventionsområdet.

[1] Dette er den meddelelse om anbringelse i bur, der er fastlagt i ICCAT-henstilling 06-07.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XV

Minimumsstandarder for indførelsen af et fartøjsovervågningssystem i ICCAT-konventionsområdet [1]

1. Uanset eventuelle strengere krav, der finder anvendelse på specifikke ICCAT-fiskerier, skal hver medlemsstat gennemføre et fartøjsovervågningssystem (FOS) for dens fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter og derover, der har tilladelse til at fiske i farvande uden for flagmedlemsstatens jurisdiktion, og:

   a) kræve, at dens fiskerfartøjer udstyres med et autonomt, manipulationssikret system, der kontinuerligt, automatisk og uafhængigt af intervention fra fartøjet overfører meldinger til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter med det formål at sætte fartøjets flagmedlemsstat i stand til at spore fiskerfartøjets position, kurs og hastighed

   b) sikre, at den satellitsporingsanordning, der er installeret om bord på fiskerfartøjet, indsamler og kontinuerligt overfører følgende data til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter:

      — fartøjets identifikation

      — fartøjets geografiske position (længdegrad og breddegrad) med en fejlmargin på under 500 m og et konfidensinterval på 99 % og

      — dato og klokkeslæt

   c) sikre, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter modtager en automatisk meddelelse, hvis kommunikationen mellem fiskeriovervågningscentret og satellitsporingsanordningen afbrydes

   d) i samarbejde med kyststaten sikre, at de positionsmeldinger, der overføres af dens fartøjer under aktiviteter i farvande under denne kyststats jurisdiktion, også automatisk og i realtid overføres til fiskeriovervågningscentret i den kyststat, der har givet tilladelse til aktiviteten. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse skal det på behørig vis tilstræbes at minimere driftsomkostningerne, de tekniske vanskeligheder og den administrative byrde i forbindelse med overførslen af disse meldinger.

   e) For at lette overførslen og modtagelsen af positionsmeldinger, jf. punkt 1, litra d), skal fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten udveksle kontaktoplysninger og straks underrette hinanden om enhver ændring i disse oplysninger. Fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal underrette fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en om enhver afbrydelse i modtagelsen af løbende positionsmeldinger. Fremsendelsen af positionsmeldinger mellem fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal ske elektronisk ved hjælp af et sikkert kommunikationssystem.

2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at FOS-meldingerne overføres og modtages som anført i punkt 1, og anvende disse oplysninger til kontinuerligt at spore dens fartøjers position.

3. Hver medlemsstat skal sikre, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, sørger for, at satellitsporingsanordningen altid er fuldt funktionsdygtig, og at de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, litra b), indsamles og overføres mindst én gang i timen for notfartøjer og mindst hver anden time for alle andre fartøjer. Medlemsstaterne skal desuden kræve, at deres fartøjsoperatører sikrer:

   a) at satellitsporingsanordningen ikke på nogen måde manipuleres

   b) at FOS-data ikke ændres på nogen måde

   c) at satellitsporingsanordningens antenner på ingen måde obstrueres, frakobles eller blokeres

   d) at satellitsporingsanordningen er fastmonteret på fiskerfartøjet, og at strømforsyningen ikke bevidst afbrydes, og

---

[1] Disse findes i ICCAT-henstillingen om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet 18-10.

e) at satellitsporingsanordningen ikke fjernes fra fartøjet, medmindre der er tale om reparation eller udskiftning.

4. I tilfælde af teknisk fejl eller funktionssvigt i den satellitsporingsanordning, der er monteret om bord på et fiskerfartøj, skal anordningen repareres eller udskiftes inden for en måned efter hændelsen, medmindre fartøjet er blevet slettet fra listen over godkendte LSFV'er, hvis det er relevant, eller hvis tilladelsen for fartøjer, der ikke skal opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer, til at fiske i områder uden for flag-CPC'ens område ikke længere er gyldig. Fartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse med en defekt satellitsporingsanordning. Hvis en anordning ophører med at fungere, eller der opstår en teknisk fejl i anordningen under en fangstrejse, skal reparation eller udskiftning foretages, straks fartøjet kommer i havn. Fiskerfartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse, uden at satellitsporingsanordningen er blevet repareret eller udskiftet.

5. Hver medlemsstat eller CPC skal sikre, at et fiskerfartøj med en defekt satellitsporingsanordning mindst dagligt sender rapporter med oplysningerne omhandlet i punkt 1, litra b), via andre kommunikationsmidler (radio, webbaseret rapportering, e-mail, telefax eller telex).

6. Medlemsstaten eller CPC'en må kun tillade, at et fartøj afbryder dets satellitsporingsanordning, hvis fartøjet ikke fisker i en længere periode (f.eks. når det ligger i tørdok til reparation), og det på forhånd har meddelt dette til de kompetente myndigheder i dets flagmedlemsstat eller -CPC. Satellitsporingsanordningen skal aktiveres igen og skal mindst indsamle og overføre én rapport, inden fartøjet forlader havnen.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XVI

Sammenligningstabel mellem forordning (EU) 2016/1627 og denne forordning

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 11
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
Artikel 10	Artikel 16
Artikel 11	Artikel 17 + bilag I
Artikel 12	Artikel 17 + bilag I
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 4
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 30
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26	Artikel 32

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	Artikel 34
Artikel 32	Artikel 35
Artikel 33	Artikel 40
Artikel 34	Artikel 41
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 42
Artikel 39	Artikel 45
Artikel 40	Artikel 46
Artikel 41	Artikel 46
Artikel 42	Artikel 47
Artikel 43	Artikel 48
Artikel 44	Artikel 49
Artikel 45	Artikel 50
Artikel 46	Artikel 51
Artikel 47	Artikel 55
Artikel 48	Artikel 56
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 38
Artikel 51	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 58
Artikel 53	Artikel 15

Onsdag den 28. april 2021

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 54	Artikel 59
Artikel 55	Artikel 60
Artikel 56	Artikel 62
Artikel 57	Artikel 63
Artikel 58	Artikel 64
Artikel 59	Artikel 68
Artikel 60	Artikel 70
Artikel 61	Artikel 71
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag V
Bilag IV	Bilag VI
Bilag V	Bilag III
Bilag VI	Bilag IV
Bilag VII	Bilag VIII
Bilag VIII	Bilag IX
Bilag IX	Bilag X
Bilag X	Bilag XI
Bilag XI	Bilag XII
Bilag XII	Bilag XIII